

Halina Alfreda Auron

Szara godzina

kolory z drzew porwał wiatr,
kiedy zioła i kwiaty oczekują na przebudzenie
rozciąga się mglista zaduma
na progu wieczoru jedyne spojrzenie

– jak nigdy w biegu –

splot różnorodnych spraw
naszych planów i marzeń,
naszych ograniczeń w przestrzeni
spowija wszechobecna czasozasłona

z łzą w oku

samotność i zmagania
przemieszczają się codziennie
spijają przy stole
słone krople potu

podszepciem zbiera się jesień

jedyna tajemna nadzieja niczym fala
w poświęcie księżycyca wznosi przepływ

czas wpisując we mnie

HALINA ALFREDA AURON

– mieszkanka Białegostoku, z zawodu nauczycielka nauczania zintegrowanego, z zamiłowania poetka, a o czasie – już emerytka. Należy do Nauczycielskiego Klubu Literackiego. Jej wiersze znalazły gościnę

w czasopismach regionalnych i ogólnopolskich, w wydawnictwach pokonkursowych i w antologiach. Wydała tomiki poezji: *Jest w Tobie moja trwoga* (Białystok 2005), *Bywa taki dzień* (Białystok 2012).